

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1550-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: אהוד תייר ניהול והנדסה בע"מ מס' 511624421
ע"י ב"כ עו"ד יוסף ישועה

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. בפנינו "בקשה לקביעת מועד ו/או מתן ארכה להגשת כתב ערר" הנסובה על החלטת המשיבה בנוגע לזכאות העוררת למענק הוצאות קבועות לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן – חוק התכנית לסיוע כלכלי או החוק).
2. בקשת העוררת למענק נדחתה ביום 7.11.2021. כנגד החלטה זו הגישה העוררת השגה ביום 9.11.2021.
3. ביום 16.5.2023 התקבל אצל העוררת מכתב מהמשיבה ובו דרישה להסדיר את החוב הקיים בגין המענק. בעקבות מכתב זה ערכה העוררת בדיקה מדוקדקת בדוא"ל של מייצג החברה והתברר לה כי החלטה בהשגה נשלחה אליה בדוא"ל ביום 8.12.2022.
4. ביום 21.6.2023, בחלוף 150 ימים מהמועד האחרון להגשת הערר, הגישה העוררת את הבקשה שבנדון.

טענות הצדדים

5. בבקשה ציינה העוררת כי ההחלטה בהשגה נשלחה בתקופה בה מייצג החברה (מר שטיין) עבר אירוע רפואי, לרבות ניתוח, שגרמו להיעדרות מהמשרד בתקופה זו. לבקשה צורפו מסמכים רפואיים. החברה ומייצגה לא היו מודעים להחלטה בהשגה ולדוא"ל שנשלח ביום 8.12.2022, עד ליום 16.5.2023. העוררת צירפה הצהרה לתמיכה בטענה זו. לפיכך, טענה העוררת כי בהתאם לתקנה 161(1)(ה) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן –

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- תקנות סד"א), מועד המצאת ההחלטה הינו ביום 16.5.2023 ובהתאם המועד האחרון להגשת הערר הוא 1.7.2023.
6. לחילופין טענה העוררת כי ההליך הרפואי אותו עבר מייצג החברה מהווה טעם מיוחד להארכת המועד להגשת הערר, בפרט כאשר המשיבה עצמה איחרה במתן ההחלטה בהשגה, איחור העומד על 274 ימים.
7. עוד צוין כי לעוררת נגרם נזק משמעותי כתוצאה מהקורונה והכנסותיה נפגעו כפועל ישיר מהסגרים ממחסור בפועלים מהשטחים, שפגע בהתקדמות הפרויקטים עליהם מפקחת העוררת.
8. המשיבה הגישה תגובתה לבקשה ביום 2.7.2023. בתגובתה טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות. צוין כי המייצג - מר שטיין אינו רשום אצל המשיבה כמייצג החברה, כי אם הגב' ביבי יפית שהגישה את הבקשה וההשגה מטעם העוררת, וכי בהתאם לפרטים שהוזנו בטופס הבקשה נשלחו ההחלטות לכתובת הדוא"ל aharon@stkcpa.co.il. משכך, מר שטיין לא היה אמור לקבל את ההחלטות מהמשיבה ולכן טענת העוררת למצבו הרפואי אינה רלוונטית. בנוסף נטען כי מועדי האשפוז והניתוח של מר שטיין, כעולה מהמסמכים הרפואיים שצירפה העוררת לבקשה, אינם חופפים למועד מתן ההחלטה בהשגה – המייצג היה מאושפז בתאריכים 3.11.2022 - 1.11.2022 ולאחר מכן ב- 25.12.2022-26.12.2022, כאשר ההחלטה בהשגה נשלחה והתקבלה ביום 8.12.2022.
9. עוד טענה המשיבה כי גם לאחר שנודע לעוררת על ההחלטה בהשגה ביום 16.5.2023, לא הגישה בקשה לארכה באופן מיידי אלא מצאה לנכון להגיש את הבקשה רק ביום 21.6.2023, בחלוף כחודש ושבע וזאת מבלי שצוינו נימוקים להצדקת האיחור מרגע הגילוי.
10. בנוגע לאיחור במתן ההחלטה בהשגה טענה המשיבה כי אין דין איחור של המשיבה כדין איחור של העוררת, וודאי שאין איחור המשיבה יכול להצדיק בפני עצמו את האיחור בהשגת הערר. המשיבה הפנתה להחלטות שונות של ועדת הערר בעניין זה.
11. בתגובתה לעמדת המשיבה חזרה העוררת על טענתה כי בהתאם לתקנה 161(1)(ה) לתקנות סד"א, מועד המצאת ההחלטה בהשגה הוא 16.5.2023. בנוגע למצבו הרפואי של מר שטיין הסבירה העוררת כי הגב' ביבי יפית היא עובדת המשרד וכתובת הדוא"ל שציינה המשיבה ושאליה נשלחו ההחלטות הינה של מר אהרון קייקוב, שותף במשרד רואי החשבון שמייצג את העוררת. הגשת ההשגות מתבצעת בשמו של מר קייקוב, אולם מי שאמון על הטיפול בתיק העוררת במשרד ומלווה את העוררת כלקוחת המשרד הוא מר שטיין, אשר לא היה בתפקוד מלא בתקופה זו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

12. לאחר שעיינו בבקשה ובתגובות שהוגשו מטעם הצדדים, לא מצאנו מקום להיעתר לבקשת העוררת.

13. בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק התכנית לסיוע כלכלי, המועד להגשת ערר הוא בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בהשגה. תקנה 6 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 (להלן – **התקנות**) מסדירה את סמכותה של ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר, וזאת **מטעמים מיוחדים שיירשמו**.

14. קביעת מועד מתוחם בזמן להגשת ערר נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות ומיצוי ההליך השיפוטי לבין אינטרסים אחרים כגון: סופיות הדין, הוודאות המשפטית ואינטרס ההסתמכות של הצדדים. הדרישה בתקנות לקיומו של טעם מיוחד משמשת נקודת איזון ראויה בין האינטרסים השונים (ראו רע"א 3776/16 **שמעון גנים נ' דרור רחל**, (פורסם בנבו, 15.08.2016); וע (חי') 62832-02-20 **אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה** (פורסם בנבו, 30.6.2020; להלן – **עניין אלבאש**); ע"מ 46275-04-22 **אל הואשלה נ' מס הכנסה**, ניתן ביום 15.06.2022).

15. בפסיקה נקבע כי "**טעמים מיוחדים**" נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים יש לשקול את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך; משך האיחור או הארכה המבוקשת; מועד הגשת הבקשה; טיבו ומהותו של ההליך; הסתמכות בעל הדין שכנגד וכן סיכויי הלכאוריים של ההליך המבוקש (ראו לדוגמה בש"מ 6229/11 **שפרה דון - יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה**, בפסקאות 8-10 (פורסם בנבו, 10.01.2012); עניין **אלבאש**).

16. ככלל, טעם מיוחד הוא כזה התלוי בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין או בא כוחו. כך נקבע בעניין זה ברע"א 10436/07 **הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'** (פורסם בנבו) (28.4.2008):

"הלכה היא כי "טעם מיוחד" אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בבא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד (נ3) 209 (1996))." (ראו גם וע (י-ם) 1211-04-15 **אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש** (25.1.16)).

טענת העוררת לקביעת מועד המצאת ההחלטה בהשגה ליום 16.5.2023

17. טענת העוררת לקביעת מועד ההמצאה ליום 16.5.2023 בהתאם לתקנה 161(1)(ה) לתקנות סד"א, דינה להידחות.

18. תקנה 161 לתקנות סד"א מתייחסת להמצאה אלקטרונית של מסמך בהליכים המתנהלים בבית המשפט בהתאם לתקנות סד"א. דא עקא, תקנה זו אינה חלה על המצאת הודעות לפי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

חוק התוכנית לסיוע כלכלי. סעיף 24 לחוק התכנית לסיוע כלכלי שכותרתו "המצאת הודעות" מחיל את הוראות סעיף 238 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – הפקודה) על המצאת הודעות לפי החוק.

19. למעלה מן הצורך נציין כי בערר 23-1491 אליהו שמש עפר השפלה בע"מ נ' רשות המיסים (ניתן ביום 15.6.2023; להלן – עניין אליהו שמש) נדונה סוגיית ההמצאה באמצעות הדואר האלקטרוני בהתייחס להוראת סעיף 238 לפקודה ונקבע כי המצאת הודעות המשיבה מכוח החוק באמצעות הדוא"ל מהווה המצאה כדין (ראו סעיפים 23-26 להחלטה; כן ראו ערר 1253-23 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המיסים (ניתן ביום 6.6.2023)).

20. בעניין אליהו שמש טענה העוררת טענה דומה לטענת העוררת בערר דן, לפיה יש לקבוע את מועד קבלת החלטת המשיבה (שממנו נמנים הימים הקבועים בחוק להגשת ערר) בהתאם למועד שבו נודע לעוררת בפועל על ההחלטה בהשגה, ולא לפי מועד שליחת ההחלטה. בהקשר זה קבענו כדלקמן:

"בהמשך לכך, אין בידינו לקבל את טענת העוררת כי המועד להגשת הערר צריך להימנות מהמועד בו נודע לה בפועל על ההחלטה בהשגה, ולא ממועד קבלת ההחלטה. טענה זו עומדת בניגוד ללשון סעיף 20(ב) לחוק הקובע "על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 21, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו" (ההדגשה נוספה). כמו כן, פרשנות זו מנוגדת לכלל סופיות הדיון, ופותחת פתח לערור על החלטת המשיבה ללא מגבלת זמן (ראו רע"א 1778/07 יעל עופר נ' רבקה דיין (פורסם בנבו, 01.03.2007))." (פסקה 22 להחלטה).

21. דברים אלו יפים גם לערר שבפנינו ולפיכך אין בידינו לקבל טענת העוררת לקביעת מועד המצאת ההחלטה ליום 16.5.2023.

האם מצבו הרפואי של מייצג העוררת מהווה "טעם מיוחד" המצדיק הארכת המועד להגשת הערר?

22. אנו סבורים כי יש להשיב לשאלה זו בשלילה.

23. צודקת המשיבה בטענתה כי תאריכי האשפוז והניתוח של מר שטיין, מייצג העוררת, אינם חופפים למועד מתן ההחלטה בהשגה ושליחתה לעוררת (ראו סעיף 7 לעיל). אף כי חלפו מספר שבועות בין מועד האשפוז למועד הניתוח, מוכנים אנו לצאת מנקודת הנחה כי מר שטיין נאלץ להיעדר מהעבודה לתקופה ממושכת יותר בשל מצבו הרפואי, וייתכן כי לא הגיע לעבודה באופן רציף בתקופה זו. עם זאת, כפי שהובהר בתגובות הצדדים, כתובת הדוא"ל אליה נשלחו הודעות המשיבה שייכת למר קייקוב, שותפו למשרד של מר שטיין,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

והבקשות עצמן הוגשו על ידי עובדת המשרד, הגברת יפית ביבי. גם אם נניח כי מר שטיין עצמו לא ראה את הודעת המשיבה במועד בו התקבלה, יש להניח שהודעה זו הגיעה או לכל הפחות הובאה לידיעתם של מר קייקוב או הגברת ביבי ולפיכך לא ניתן להצדיק את האיחור הממושך בהגשת הבקשה במצבו הרפואי של מר שטיין.

24. בהקשר זה טענת העוררת כי מר שטיין הוא האמון על הטיפול בהשגות ובעררים מטעמה, אינה מהווה טעם המצדיק עיכוב משמעותי בהגשת הערר, ולכל הפחות ניתן היה להגיש בקשה להארכת מועד להגשת הערר בשל אותן נסיבות רפואיות, בטרם חלוף המועד.

25. לחובתה של העוררת עומדת גם העובדה כי מרגע גילוי ההודעה ביום 16.5.2023 ועד להגשת הבקשה להארכת מועד להגשת הערר ביום 21.6.2023 חלף למעלה מחודש. במצב דברים זה מצופה היה מהעוררת להזדרז ולהגיש בקשה ראשונית באופן מידי ולא להתעכב תקופה ממושכת נוספת עד להגשת הבקשה.

26. אשר לאיחור במתן ההחלטה בהשגה; אין חולק כי המשיבה איחרה איחור משמעותי במתן ההחלטה בהשגה. עם זאת, כפי שקבענו בעבר, איחורה של המשיבה לבדו אינו יכול להוות טעם מיוחד המצדיק הגשת הערר באיחור (ראו **עניין אליהו שמש**, פסקה 27; ערר 22-2783 **עמוס מ.ח. יעוץ ניהול ומסחר בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 13.12.2022, פסקה 21). בערר 23-1464 **דפני מוצרי שיער בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 25.6.2023) קבעה ועדת הערר בהקשר זה:

"לא כן כשמדובר במועד להגשת ערר. המועד להגשת ערר או ערעור הוא מועד קשיח. המבקש לערור אינו יכול לשקוט על שמריו. מדובר בנטל פרוצדורלי המוטל על מי שמעוניין לעתור כנגד החלטה של הרשות – עליו להגיש את הערר באופן מידי, זמן קצר מיד לאחר שההחלטה התקבלה. עם כל הקושי, ועם כל ההבנה לטענות בעניין האיחור בשלב ההשגה, קשה להשוות בין שני מנגנונים אלו. טענותיה של העוררת לעניין האיחור בהשגה הן טענות טובות וחשובות – ואולם היא עליה להעלות אותן במסגרת הערר ולהגיש אותו במועד. בהיעדר טעם מיוחד המצדיק את האיחור מצידה של העוררת, לא ניתן להתבסס רק על קיומו של איחור מצידה של המשיבה." (פסקה 44 להחלטה).

סוף דבר

27. על יסוד כל האמור לעיל אנו דוחים את בקשת העוררת להארכת מועד להגשת הערר. בשים לב לשלב בו ניתנת ההחלטה ולנוכח איחור המשיבה במתן ההחלטה בהשגה, איננו עושים צו להוצאות.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17/07/2023, בהעדר הצדדים.

1550-23

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה